

کنفرانس ملی یافته های نوین پژوهشی و آموزشی

عمران، معماری، شهرسازی و محیط زیست ایران

سوم دی ماه ۱۳۹۵ - تهران

National Conference of new research and training,
civil engineering, architecture, urbanism and environment of Iran

بررسی معیارهای کالبدی در ایجاد حس مکان نمونه موردی، موزه هنرهای معاصر تهران

نویسنده اول^{۱*}، (سروناز رضوی) نویسنده دوم^۲، (پریسا عظیم پور کیوی)

1- عنوان و آدرس نویسنده اول (استاد، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، تهران، ایران)

(sjhrazavi@yahoo.com)

2- عنوان و آدرس نویسنده دوم (دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی معماری، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد

اسلامی، پردیس، تهران، ایران) (parisa.azimpour@yahoo.com)

خلاصه

پدیدارشناسی معماری به مثابه پدیدارشناسی محیطی تعریف می شود و روش پدیدارشناسی به ایجاد محیط های واجد معنا مانند: «حس مکان»، «روح مکان» و «معنای مکان» می پردازد که آنها مولفه های اساسی در هویت مکانی بشمار می روند. همچنین این مسائل در طراحی مکان بسیار حائز اهمیت است که حس مکان برای حفظ و ارتقای فرهنگ جامعه امری ضروری می باشد. در واقع حس مکان علاوه بر وظیفه ی نمایش آثار گذشته به معرفی و آموزش نیز می پردازد. پژوهش حاضر از روش تحقیق توصیفی و تحلیلی در بستر مطالعات اسنادی و کتابخانه ای و مشاهده ای، به صورت مکتوب و غیرمکتوب می باشد و تحلیل آن بر اساس مصاحبه با اساتید معماری و اشخاص مسئول در موزه است. روند پژوهش مقاله در رویکردی پدیدارشناسانه، به بررسی پدیده مکان از دیدگاه نظریه پردازان پدیدارشناسی «کریستین نوربری شولتز»، «steele»، «Fritz (Yi-Fu Tuan)»، «John Brinckerhof»، «David hummon» پرداخته شد تا امکان احراز و بازخوانی مفهوم مکان از دیدگاه شان ممکن شود. و سپس به تحلیل و تدوین مفاهیم حس مکان در این موزه در حوضه هنر و معماری و معرفی هنر و فرهنگ ایران و ارزیابی الگوی خدمات موزه به کاربران و عموم مردم در طراحی آن گردید. نتایج بدست آمده حاکی از امکان پذیری و بهره گیری از هنر برای شناخت اقلیم، فرهنگ، جامعه شناسی، روانشناسی و رابطه متقابل آن با معماری، پدیدارشناسی معماری و پدیدارشناسی محیطی است.

کلمات کلیدی: حس مکان، تحلیل موزه هنرهای معاصر تهران